

повтор в межах газетного дискурсу з висвітлення української проблематики. У свою чергу, як нам відомо, повтор веде до створення міцного асоціативного ряду, а отже, – до виникнення стереотипу. Оскільки вказані географічні назви об'єднані стереотипами „небезпеки, бідності і війни”, то ці асоціації автоматично переносяться на Україну і її жителів. Тож можна стверджувати, що контекст і квазі-синонімічні ситуації в англomовному газетному дискурсі спрямовані на пейоризацію образу України, адже здебільшого реалізують негативну оцінність суспільно-економічного життя країни.

Література

1. Выгузова Е. Ю. Языковые средства оценки экономической ситуации в публицистических текстах: автореф. дисс. на соискание уч. степени канд. филол. наук : спец. 10.02.19 „Теория языка” Е.Ю. Выгузова. – Тамбов, 2011. – 18 с. 2. Корпус газетных текстов *The Independent* [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.independent.co.uk/> 3. Клушина Н.И. Языковые механизмы формирования оценки в СМИ Н.И. Клушина // Публицистика и информация в современном обществе : сб. ст. / под ред. проф. Г.Я. Солганика. – М. : Изд-во МГУ, 2000. – С. 51–106. 4. Щипицына А.А. Соотношение дескриптивных и оценочных прилагательных в британском политическом медиа-дискурсе А.А. Щипицына // Полит. лингвистика. – Е, 2007. – Вып. 2. – С. 93–98.

Пікун А.В.

Чернігівський національний педагогічний університет ім. Т.Г. Шевченка

ОСОБЛИВОСТІ ОСМИСЛЕННЯ ОСОБИСТОГО ЖИТТЯ КРИЗЬ ПРИЗМУ ОБРАЗУ БУДИНКУ В ОПОВІДАННЯХ "БУДИНОК З ПРИВИДАМИ" ТА "ПЛЯМА НА СТІНІ" В.ВУЛФ

Вірджинія Вулф (1882 – 1941), англійська письменниця, критик і теоретик модернізму, зробила значний внесок у розвиток світової літератури ХХ ст. Мала проза письменниці становить значну частину її літературної спадщини. Попри достатню кількість наукових публікацій, присвячених вивченню творчого доробку літераторки (переважно іноземних), короткі оповідання письменниці нерідко залишаються в тіні її видатних романів. Актуальність поданої наукової розвідки полягає у вивченні специфіки осмислення образної системи у розкритті змісту та загальної сутності інтимного життя особистості.

У короткому оповіданні В.Вулф "Будинок з привидами" базові цінності життя особистості розглядаються в контексті будинку,

оскільки цей образ виявляється ключовим для людини та супроводжує її протягом усього життя.

Розповідач твору, читаючи книгу, прислуховується до різних звуків і приглядається до різних тіней, котрі наповнюють будинок і простір ззовні, споглядає, що відбувається там і дає цьому своє потлумачення. Якщо звуки та речі за межами будинку виявляються розповідачу цілком реальними й об'єктивними (наприклад: гуркіт молотарки на фермі, птахи, яблука в садку), то звуки у будинку ввижаються йому парою привидів, що мандрують домом у пошуках скарбу [3]. У такий спосіб авторка твору уможливило спостереження читача за людською душею, яка перебуває на одинці сама з собою. Фрази та міркування розповідача позбавлені ознак виразних гендерної забарвленості й обдумування, а світ виявляється розламаним на уламки, фрагменти й образи. Відтак у досить імпресіоністичних описах та образах будинку багато особистого та підсвідомого розповідача. Усвідомлення власної особистості цього персонажу пов'язано з пізнанням будинку, адже у кожній людині з цим образом поєднуються досить інтимні уявлення про життя, смерть, кохання, родину тощо. Будинок допомагає візуалізувати, краще усвідомити свої особистісні проблеми, повніше розібратися у собі самому.

Для розповідача будинок – це осмислення досвіду попередніх мешканців будинку, які вже померли, а отже усвідомлення цінності життя та сутності смерті. Душі чоловіка та дружини, колишніх мешканців будинку, зустрілися знову, їх привиди пересуваються домом, згадуючи найкращі миті їх спільного життя та шукаючи якийсь скарб [2]. Смерть для розповідача виявляється не кінцем існування і не викликає страху, скорботи та смутку. Смерть у творі виявляється заміною одного способу існування на інший, воз'єднання душі з духом. Такі думки розповідача супроводжуються почуттям елегантного смутку та експресивною метафорикою і символізмом (яблука, сад, дрозд, голуб, книга тощо) [2].

Персонажів твору супроводжують свої образи-символи й у такий спосіб розкривають концептуальне значення всього твору. Розглянемо символи, які супроводжують образи привидів. Образ-символ яблука в контексті життєвого та духовного досвіду подружжя привидів з'являється абсолютно доречним, оскільки означає знання й ініціацію, вічність без початку та кінця, гріхопадіння та спасіння [1]. Символ троянди також згадується невипадково, адже в стародавні часи з образом троянди пов'язували радість, тасмницю, тишу та кохання, а символіка зеленого кольору відносить ці стосунки у період юності цих персонажів[1]. У кінці оповідання привиди піднімають срібну лампу,

що виявляється символом пошуку істини, знаком чистоти, невинності, непорочності, мудрості та супокійного стану душі [1].

Ці ж образи-символи також сублімовано розкривають образ розповідача. Зазначимо також, що розповідач у будинку не один, а з партнером – чоловіком або з дружиною, адже не відомо хто розповідач: чоловік чи жінка ("But it wasn't that you woke us", "Wandering through the house, opening the windows, whispering not to wake us, the ghostly couple seek their joy", "Our eyes darken; we hear no steps beside us") [2]. Між тим розповідача супроводжує образ розкритої книжки, що означає книгу життя, вчення та духовну мудрість, та образи птахів: дрозда – символу спокуси плоті та голуб – дух життя, символ переходу із одного стану в інший [1].

Отже будинок у творі постає як пластичний і динамічний образ, який поєднує життя та смерть. Це смисловий центр, навколо якого групуються інші образи-символи, які віддзеркалює суто індивідуально-особистісні якості розповідача. Будинок допомагає його мешканцю бути самим собою, та висвічує його Я. Саме це, але в дещо інший спосіб ми можемо спостерігати в оповіданні "Пляма на стіні".

Головним героєм твору є розповідачка, яка, перебуваючи у кімнаті з камином, роздивляється пляму на стіні. Жінка розмірковує про її походження, підключаючи свою уяву та подумки заглиблюється у міркування про життя, смерть, знання, цінності, традиції, світ природи тощо. Пляма на стіні стає приводом для бесіди самотньої душі зі своїм другим "Я". Думки розповідачки подаються потоком свідомості, здавалось неупорядкованих асоціацій, думок, образів. Життєвий досвід і переживання героїні, як і в попередньому творі, виявляються розбитими на дрібні шматки, розкиданими й неупорядкованими. Між тим із плином думок ці уламки не лише накопичуються, але й отримують певний напрямок і сенс, який розкривається за допомогою цілої низки образів символів.

Зазначимо, що авторка твору в оповіданнях "Пляма на стіні" та "Будинок з привидами" використовує як спільні символи – будинок, троянда, квітка, віконне скло так і нові – вогнище, цвях, дерево, розбите дзеркало, пагорб, равлик тощо [3]. У творі зазначені хронологічні межі сюжету. Жінка вперше помітила пляму взимку, а подальші міркування героїні відбуваються влітку. У контексті того, що відбувається за межами будинку, а саме – війна, очевидним є не тільки зумовленість думок героїні про смерть, але пробудження природи ("квітка, котра виросла на смітнику в Кінгзусі, на тому самому місці де стояв старий будинок") та перевидродження природи ("One by one the fibres snap beneath the immense cold pressure of the earth, then the last storm comes and, falling, the highest branches drive deep into the ground again. Even so, life isn't done with; there are a

million patient, watchful lives still for a tree, all over the world, in bedrooms, in ships, on the pavement, lining rooms, where men and women sit after tea, smoking cigarettes") [3]. З ситуацією війни перегукуються із уявленнями розповідачки на початку оповідання: "... the crimson flag flapping from the castle tower came into my mind, and I thought of the cavalcade of red knights riding up the side of the black rock." [3]. Цілком очевидно, війна хвилює героїню, але перебування у кімнаті з вогнищем упорядковує її психо-духовну сферу, упорядковує думки, емоції, своє ставлення до смерті. Відтак будинок у творі не представлений у повному обсязі. У творі замальовується лише кімната з вогнищем, яка наповнена жіночою енергетикою, думками, сумнівами, переживаннями. Простір кімнати постає як кімната-індивідуальність, кімната-душа жінки.

Отже будинок у творі постає як пластичний і динамічний образ, який поєднує життя та смерть. Це смисловий центр, навколо якого групуються інші образи-символи, які віддзеркалює суто індивідуально-особистісні якості розповідача. Будинок допомагає його мешканцю бути самим собою, та висвічує його Я.

Література

1. Тресиддер Дж. Словарь символов [електронне джерело] / Режим доступу: http://royallib.ru/read/tresidder_dgek/slovar_simvolov.html#0
2. Woolf V. A Haunted House / Monday or Tuesday. [електронне джерело] / Режим доступу: <http://www.bartleby.com/85/1.html>
3. Woolf V. The Mark on the Wall / Monday or Tuesday. [електронне джерело] / Режим доступу: <http://www.bartleby.com/85/8.html>

Присяжнюк О.Я.

Одесский национальный университет имени И.И. Мечникова

НОВЫЕ ИНФОРМАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ КАК СРЕДСТВО ОПТИМИЗАЦИИ ИЗУЧЕНИЯ ИНОСТРАННОГО ЯЗЫКА

Целью данного исследования является выявление путей и способов оптимизации учебного процесса с помощью технологий интернет.

В настоящее время приоритет отдается коммуникативности, интерактивности, аутентичности общения, изучению языка в культурном контексте, автономности и гуманизации обучения. Данные принципы делают возможным развитие межкультурной компетенции как компонента коммуникативной способности. *Коммуникативный подход* – стратегия, моделирующая общение,